

Helene Forsbeg-Madsens 8. marts-tale

Taler

Helene Forsberg-Madsen
Direktør for Kvinderådet

Dato

8. marts 2026

Sted

Kvinderådet, Niels Hemmingsens
Gade 10 G, 1153 Kbh K

1 Kære alle jer der er her sammen med os i dag

Det er 8. marts – vi skriver 2026 - foråret er her og vi står her sammen. Samlet for at markere alt det vi og andre før os har nået - og alt det vi stadig skal gøre for
5 kvinders rettigheder og ligestilling.

I dag vil vi igen i år gå i samlet flok gennem byen med vores ønske og krav om en verden fri for vold mod kvinder og børn.

10 Det skylder vi hinanden. Det skylder vi alle som lever med volden. For vold er stadig dybt rodfast i vores eget samfund som i verden, ødelæggende for alle der udsættes for vold, på egen krop eller er vidne til vold imod mennesker omkring dem, og så klart et udtryk for at vi ikke har opnået ligestilling – ikke i Danmark, ikke i Norden, ikke i Europa og ikke i verden.

15 Da vi stod her sammen sidste år, var det også en dag, hvor lyset var begyndt at trænge igennem. Denne her sprøde tid på året, hvor lyset med en pludselig styrke bider sig fast og springer ud i forår. Men hvor det også står klart at end ikke strålende forårssol kan fortrænge det mørke, der præger vores tid. Det
20 mørke som præger alt for mange kvinders liv.

For et år siden brugte jeg taletid her på at tale om alarmerende tilbageslag og ja frontalangreb på kvinders rettigheder og ligestilling – i verden, men også tæt på. Og lad mig sige det klart. Det er blevet værre. Vesten har vendt sig mod sig selv,
25 kriser, krige og konflikter breder sig – og samfund, generationer før os har kæmpet for at bygge op, brydes ned med en hastighed og en kraft, som vi nok ikke havde forestillet os for år tilbage.

Samfund som vores baseret på demokrati, menneskerettigheder og ligestilling
30

mellem kønnene er truet og står i en voldsomt svær position i en ny global orden eller rettere i et nyt globalt kaos, som ligner noget fra en svunden tid, en tid hvor magt bruges på måder som sprænger fælles spilleregler, hvor magten er rå, truende, kontrollerende, ligner en voldens magt.

35

Kvindes rettigheder var menneskerettigheder

Sidste år brugte flere af os tid her på 8. marts på at slå streg under at kvinders rettigheder er menneskerettigheder. Dagen efter rejste nogen af os til FN i New York og det samme gør vi i morgen for klart og tydeligt at slå fast, at kvinders rettigheder skal være menneskerettigheder også i en verden, hvor international lov og de bærende institutioner mister kraft.

40

Når der slås sprækker i vores fundament, skal vi stå endda stærkere i vores opbakning til demokrati og retten til at leve i frihed. Vi ved hvad der sker med kvinders rettigheder, når demokrati brydes ned, når international lov mister sin kraft som værn mod ufriheden.

45

Som kvinder ved vi, at vores rettigheder nok på papiret er menneskerettigheder, men at de reelt altid er til debat og aldrig helt garanteret. Så hvis vi virkelig vil kvinders rettigheder og ligestilling, skal vi engagere os nu. For når det krakelerer og skrider, betyder det global uro, krige og konflikter som eskalerer. Unge mennesker i uniform, værnepligt udvidet, militær oprustning og angreb, enorme ressourcer ind i en krigsmaskine og ja tab af menneskeliv.

55

Og det betyder mere frygt, mindre sikkerhed og ja mere vold mod kvinder, som vi ved stiger både i kriser, krige og konflikter. Alt imens vokser presset også på andre måder og en organiseret og velfinansieret modstand breder sig imod demokrati og kvinders rettigheder og ligestilling.

60

127 år

I Kvinderådet har vi i nu 127 år arbejdet mod kønsbaseret vold og for kvinders rettigheder, fred og frihed både i Danmark og i verden. Det giver os et unikt, men også rystende indblik i situationen for kvinder mange steder i verden netop nu. Kvinder i krige og konflikter som udsættes for systemisk vold og overgreb, seksuel vold som bruges som krigsvåben og kvinder som tvinges væk fra det offentlige rum og fratages helt basale frihedsrettigheder.

65

Kvinderettighedsorganisationer og folk som arbejder for helt basal sundhed, beskyttelse og rettigheder lever farlige liv som følge af deres arbejde, kvinders sundhed og ret til egen krop bliver politiseret, indsatser mister finansiering og vi ser en digital kampplads med ustyrlige muligheder for overvågning, forfølgelse, angreb, digital vold og trusler midt i svækkede institutioner, mangel på retsforfølgelse, retssikkerhed, støtte, behandling, civilsamfundet under pres og jeg kunne blive ved. Alt imens øges volden.

Vold mod kvinder i Danmark

Når krige, konflikter og usikkerhed rykker nærmere, så truer det også kvinders rettigheder her, men det er klart, at vores liv her i Danmark heldigvis for de fleste af os stadig er helt anderledes frit end for kvinder og børn, der er fanget i eller drevet på flugt af krige og konflikter verden over.

Men vi må ikke tage fejl. I Danmark er der også kvinder og børn som drives på flugt fra volden, som lever deres liv i frygt, og selvom der er mere hjælp her end andre steder i verden, er der også her liv som ødelægges af volden, kvinder og børn som mangler hjælp og beskyttelse, kvinder og også børn som bliver dræbt som følge af volden.

Hvert år mister vi kvinder og børn som konsekvens af kønsbaseret vold og drab. Hvert år dræbes kvinder og børn i de nære relationer i Danmark. Og hver dag hele tiden udøves vold mod kvinder og børn - fysisk, seksuel, psykisk, økonomisk, digitalt. Ja i en digital virkelighed gået amok med nye og skræmmende udbredte former for vold, er det næsten umuligt at skærme dig.

I Danmark blev der taget vigtige politiske skridt i året, der gik, og indsatserne styrkes nu – som følge af alt for drab på kvinder og takket være årelangt og vedholdende arbejde fra mange af jer der står her. Det har taget alt for lang tid, og det er en skamlet, at vi så længe har gjort alt for lidt, men jeg vil gerne sige tak til hver og en af jer politikere, som har forstået, at volden mod kvinder er et samfundsproblem, og som har valgt at bruge politisk magt til at gøre det muligt at sætte langt mere omfattende ind mod volden.

Igennem årevis har vi i Kvinderådet sammen med mange af jer og på vegne af det Nationale Voldsobservatorie presset på for en fuld implementering af

Istanbulkonventionen i Danmark – det mest vidtrækkende og ambitiøse internationale rammeværk, vi har imod kønsbaseret vold. Det har ikke været nemt at få Danmark til at gå foran eller bare leve op til anbefalinger, lytte til udenlandske erfaringer og gøre hvad der skal til for at bekæmpe kønsbaseret vold.

Derfor vil jeg gerne opfordre til, at vi fremover ikke skal bruge så mange kræfter på at kæmpe for hvad der burde være åbenlyst i et land som Danmark. I en tid med tilbageslag har vi hårdt brug for politisk vilje til sammen med os at stå værn om kvinders rettigheder og ligestilling og sikre at vi i Danmark gør alt vi kan for at kvinder og børn kan leve liv fri for vold.

Vi kan ikke være det foregangsverden ude, som vi gerne vil være, uden at gøre arbejdet hjemme. Derfor må og skal vi prioritere indsatsen for ofre for vold og vi skal stå op imod den politisering, der sker. Vi må ikke acceptere tilsvininger, fordrejninger, løgne, angreb og mistænkeliggørelse af ofre for vold og os der arbejder mod volden.

For når det gøres kontroversielt at arbejde for kvinders rettigheder, ligestilling og et samfund fri for vold, er det også en form for krigsførelse. Det har til hensigt at gøre tavse, fjerne fokus og trække energi, som skal bruges på sagen. Det er en bekymrende udvikling, som nok tærer på mange af os. Og det gør det kun hårdere og sværere at værne om kvinders ret til at leve frie liv.

Jer som står så stærkt

Men modstanden vi møder, skal ikke slå os ud, og jeg vil gerne sige tak til alle jer, der arbejder mod volden og står så stærkt og fast på kvinders rettigheder og ligestilling. Alle jer som forstår at bruge denne tid – ikke på at blive mørk og modløs, men til at vokse stærkere i vores værdier. Dét at bruge svære tider til at vokse os stærkere, er noget kvindebevægelsen altid har gjort, det ligger dybt rodfæstet i den feministiske tilgang til samfundsforandring.

Det kræver vilje og mod at bruge modstanden - ikke blot til at pege ud, men også til at kigge ind og kaste lys på os selv. Der er meget i verden, som vi ønsker anderledes, men vi skal ikke kun pege ud, vi skal bruge mulighederne i modgangen til at se klart og ærligt erkende, at det heller ikke er lykkedes os her i Danmark, i vores eget demokrati med menneskerettigheder, heller ikke her er

det reelt lykkedes at gøre op med volden mod kvinder og børn.

150 Også her lukker for mange stadig øjnene for volden mod kvinder og børn.
Mange har kigget væk i alle de her år, mens rigdom og frihedsgraderne er vokset
for de fleste i vores stenrige demokrati, har for mange undladt at erkende det
enorme problem, vi stadig har dybt rodfæstet i blandt i os, volden mod kvinder
og børn, vold som i sin essens bunder i ulighed mellem kønnene.

155 At negligere, benægte, beskyjde kvinder for at være skyld i volden, holde hånden
over udøvere, undlade at reagere, undlade at rejse sager, tvivle på kvinder som
anmelder vold, skabe historier om kvinder som bruger vold som et våben, ja alt
det medvirker til at tillade en form for magtudøvelse, der burde høre fortiden til.
160 Det skal slutte nu.

Den globale skælven, krigene og kriserne kommer med en mulighed for at kaste
lys på os selv og handle imod uligheden, utrygheden, volden, vi lever med
iblandt os. Vi må gøre op med ulighed mellem kønnene. Vi må kaste lys over
165 den kønsbaserede vold, for i mørket næres volden.

Mørke i lyset

170 Min tale er lidt mørk i dag, men der er også alt lyset. For mig giver det så meget
lys og håb at stå her sammen med jer for en verden fri for vold mod kvinder og
børn. Tiden er til ærlighed og til at se ind i mørket, men den er også til håb,
drømme og fællesskab.

175 For mig er det ganske særligt at være del af et imponerende fællesskab, der hver
dag arbejder for kvinders rettigheder og ligestilling. Et fællesskab som aldrig må
lukke sig om sig selv og som altid vil arbejde for forandringer også når vi møder
modstanden.

180 Det vindue, som måske var åbent for år tilbage, føles nu mere lukket i, derfor
må vi bygge endnu flere broer og vende tilbage til præcis det, som altid har gjort
os stærke. At vi står her sammen.

Jeg vil gerne sige tak til alle jer, der står her i dag. Her hvor vi i Kvinderådet hver
dag prøver at samle på tværs om arbejdet for kvinders rettigheder og ligestilling.
185 Nu igennem 127 år. Ældgammel og dybt erfaren og stadig lige så levende som

jer der skaber os.

Kvinderådet her i Kvindernes Bygning og Danner er blandt mange fantastiske eksempler på kvinders organisering og handlekraft for at bekæmpe uligheden mellem kønnene – to store huse som minder os om, at vi kan skabe samfundsforandringer sammen.

Tiden er til at se klart, stå sammen og blive endnu stærkere – næres af inspirationen fra alle kvinderne før os, som havde modet til at kæmpe for at gøre det umulige muligt - skabe en verden fri for vold mod kvinder børn og insistere på en verden hvor kvinders og børns rettigheder ikke altid er til debat – hvor vores kvinders og børns rettigheder i sandhed er menneskerettigheder. Tak fordi I er her og tak for ordet.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

8. marts-tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/helene-forsbeg-madsens-8-marts-tale>